

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ПР 18/2018
05.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) у вези члана 44. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.339/18 од 30.05.2018. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву 01-Пр-број 5773/16 од 13.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 05. децембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.339/18 од 30.05.2018. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Смедереву 01-Пр- број 5773/16 од 13.04.2017. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) у вези члана 44. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву 01-Пр- број 5773/16 од 13.04.2017. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) у вези члана 44. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени новчану казну дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће у противном иста бити замењена у складу са чланом 315. Закона о прекршајима.

Истом пресудом, на основу члана 330. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, окривљеном је изречено 14 казних поена, а на основу члана 330. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, окривљеном је

изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 8 месеци.

Окривљени је у смислу члана 140. Закона о прекршајима и члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Наведена пресуда је сходно члану 160. став 2. и 6. Закона о прекршајима истакнута на огласној табли суда дана 10.10.2017. године, а скинута је дана 18.10.2017. године.

Против наведене правноснажне пресуде, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 339/18 од 30.05.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 93. став 1. и члана 158. став 2, те члана 160. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи побијану пресуду тако што ће прекршајни поступак против окривљеног АА обуставити на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. Закона о прекршајима.

Ово стога што о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа и самих тих исправа, те због тога што првостепени суд није применио одредбе члана 93. став 1. и члана 158. став 2. Закона о прекршајима, и што је погрешно применио одредбе члана 160. став 2. Закона о прекршајима, на који начин је повредио право на одбрану окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се пре доношења одлуке окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, те да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист.

Из списка предмета произилази да је окривљеном АА достава позива ради саслушања покушана више пута, поред осталог и преко Полицијске станице Врачар. Из извештаја ПС Врачар од 26.11.2016. године произилази да доласком на адресу овлашћена службена лица нису пронашла окривљеног АА, те да су том приликом обавили разговор са мајком окривљеног, ББ, која је изјавила да се њен

син налази у Црној Гори и да не зна када се враћа, а да су провером кроз ЈИС МУП-а установили да је окривљени пријављен на датој адреси.

Из наведеног произилази да је у време достављања позива окривљени живео на адреси познатој суду, али да је тренутно био на путу.

Међутим, суд у разлозима побијане пресуде наводи да је окривљени више пута позиван, да је достава позива покушана и преко Полицијске станице Врачар и да је суд обавештен да окривљени није пронађен на наведеној адреси, да је на истој пријављен, али да на овој адреси не живи, а због чега су се према ставу суда стекли услови за истицање писмена – позива, на огласној табли суда, сходно члану 160. став 2. и 6. Закона о прекршајима.

Дакле, у конкретном случају, разлози изнети у побијаној пресуди о одлучној чињеници - да ли је окривљени живео на пријављеној адреси дана 26.11.2016. године, када је покушана достава позива преко ПС Врачар, противречан је извештају ПС Врачар од 26.11.2016. године у коме је наведено да окривљени живи на тој адреси и да се налази на путу, а како то произилази из обављеног разговора са мајком окривљеног, ББ.

Поступајући на овај начин, побијаном пресудом учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, које је у непосредној вези са повредом права на одбрану (члан 93. ЗП) што се основано истиче у поднетом захтеву.

Такође, побијаном пресудом учињена је и повреда члана 158. став 2. Закона о прекршајима, којом је прописано да, ако се лице коме се писмено мора лично доставити не затекне тамо где се достављање има извршити – достављач ће писмено предати некоме од његових пунолетних чланова домаћинства, који је дужан да писмено прими и тиме се сматра да је достављање извршено, па како је дакле, позив окривљеном могао бити достављен преко његове мајке ББ, а што у конкретном случају није учињено, то је на овај начин учињена наведена повреда.

Поступајући на овај начин, прекршајни суд је учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, јер је повредио право одбране окривљеног, обзиром да му позив за саслушање није достављен, те му није ни дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, односно да изнесе чињенице и доказе који му иду у корист, уз погрешан закључак прекршајног суда наведен на страни 2 побијане пресуде – да су се стекли услови да се позив окривљеном истакне на огласној табли суда у смислу члана 160. став 2. и 6. Закона о прекршајима јер је провером адресе утврђено да окривљени не живи на адреси на којој је пријављен.

Поред тога, окривљеном АА није достављена ни побијана пресуда, већ је и ово писмено окривљеном достављено преко огласне табле суда, и поред тога што се за то нису стекли законски услови.

Наиме, из списка предмета произилази да је суд дао налог МУП-у РС за уручење пресуде окривљеном преко овлашћених службених лица, а ПС Врачар је у свом извештају од 28.07.2017. године обавестио суд да су поступили по предмету који се односи на лице ВВ, а не на окривљеног АА. Након овог извештаја је прекршајни суд, дана 10.10.2017. године донео наредбу да се побијана пресуда истакне на огласној табли суда, супротно одредби члана 160. став 1. Закона о прекршајима, погрешно закључујући да су се у конкретном случају стекли услови за истицање писмена на огласној табли суда у смислу одредбе члана 160. став 2. и 6. Закона о прекршајима. Поред тога, у конкретном случају ни рок од 8 дана, који је прописан одредбом члана 160. став 2. Закона о прекршајима није испоштован, обзиром да је писмено морало бити скинуто са огласне табле 19.10.2017. године, а не 18.10.2017. године, како је то учињено.

Због напред наведених учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка побијану пресуду требало би укинути, а предмет вратити првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Међутим, одредбом чланом 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а ставом 7. истог члана прописано је да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Како је прекршај за који је окривљени АА оглашен кривим учињен дана 22.12.2015. године, то је сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка у конкретном случају наступила протеком дана 22.12.2017. године, а из ког разлога је Врховни касациони суд, будући да је побијану пресуду требало укинути и предмет вратити прекршајном суду на поновно одлучивање, исту преиначио и применом члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставио прекршајни поступак против окривљеног због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Имајући у виду да је против окривљеног обустављен прекршајни поступак, то је Врховни касациони суд одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, па је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић